

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 er positive over for lovforslaget, og det ender såmænd nok med, at vi stemmer for det ved tredjebehandlingen.

Der er jo ingen tvivl om, at vi ikke var de store tilhængere af skolepraktikordningen. Det har hele tiden været vores opfattelse, at det bedste er at komme ud i rigtig praktik, komme ud på arbejdspladserne, komme ud og opleve, hvad det vil sige at møde tidligt, gå sent hjem, have overarbejde, være sammen med kolleger, lære kolleger og den jargon, der kører på arbejdspladserne, at kende.

Det er en meget, meget, meget væsentlig del af det at tage en faglig uddannelse, men da der på et tidspunkt jo opstod den situation, at der ganske enkelt ikke var praktikpladser nok og man ikke havde fantasi til at finde ud af, hvordan man skulle skabe nogle flere, så lavede man skolepraktikordningen. Det var vi ikke så glade for.

Men det, som forslaget nu handler om, er faktisk, at man åbner op for, at man kan kombinere skolepraktikken med kortere perioder, hvor man er ude på nogle erhvervsvirksomheder, og det tror vi faktisk er godt.

Vi tror også, at det kan virke som en spydspids. Det kunne jo være, at der var nogle virksomheder, som opdagede, at det egentlig ikke er så slemt at have én ude i praktik på den ene eller anden måde. Så det synes vi er udmærket, og vi tror på det, og vi håber, at det så vil komme til virke.

Det, vi dog ikke er så glade for ved forslaget her, er, at når man så sender eleverne ud i praktik i nogle virksomheder, så må de ikke deltage i produktionen. Så kan man spørge sig selv: Hvad er det så, de skal ud i virksomhederne efter? Man må heller ikke sende dem til bageren efter wienerbrød eller sodavand. Så hvad er det, de skal gøre? Skal de sidde i et hjørne og følge med i, hvad der foregår, sådan beskue det som på et studiebesøg, hvor de ikke må deltage?

Det synes vi er lidt synd, og derfor vil vi jage lige præcis den del af forslaget under udvalgsbehandlingen og prøve at finde ud af, hvad det egentlig helt præcist er, eleverne så skal ude på virksomhederne, og hvad det er, der er så ondt ved, at eleverne skal deltage i produktionen. Det kan vi ikke rigtig se.

Tværtimod så er det jo en del af at tage en uddannelse at lære, hvordan man producerer tingene, hvordan man får tingene færdige til tiden osv. Og det er jo ikke altid, at det lige er noget,

man kan lære på en skolebænk. Der er jo ikke de samme tidsrammer, der er ikke den samme direktør, der kommer svingende med pisen og siger: Nu skal det være. Om et kvarter skal vi være færdige. Vognmanden kommer og henter alle varerne.

Så derfor synes vi, det er lidt synd, hvis den del er pillet ud, men jeg glæder mig til under udvalgsbehandlingen at høre ministerens uddybende kommentarer til, hvorfor der skal være et forbud mod, at de overhovedet må tage hænderne op af lommerne, når de kommer ud i praktik. Så er det vel egentlig ikke praktik, vi taler om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 42: Forslag til lov om ændring af lov om refusion af udgifter til uddannelse i forbindelse med aktivering m.m. (Specialundervisning for voksne).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 5/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Da vores ordfører, fru Lotte Bundsgaard, er forhindret i at forelægge sin ordførertale, skal jeg på hendes vegne her læse op.

I en omskiftelig verden er det afgørende, at alle har mulighed for at uddanne sig gennem hele livet. I Socialdemokratiet er vi derfor glade for, at vi i sidste samling fik vedtaget den nye